

Steen Folke (VS):

Jeg beklager, at jeg er nødt til at komme igen, men jeg blev ikke helt færdig med mit indlæg i første omgang, så jeg vil lige færdiggøre det tema, jeg var startet på.

Hr. J. K. Hansen, den socialdemokratiske formand for uddannelsesudvalget, er i pressen citeret for nogle udtalelser om, at man påtænker at afskaffe banklånene og genindføre statslånene om et par år. Man skal nok være socialdemokrat for at tillægge disse udtalelser den helt afgørende betydning, men jeg vil da godt prøve at finde ud af, hvor meget realitet der er bag dem. Man kunne jo sige, at nu har socialdemokratisk ledede regeringer foreløbig haft godt 4 år til at afskaffe denne banklånsordning, som blev indført af træskoregeringen i sin tid, og der er altså ikke sket noget. Jeg ved ikke rigtig, om der er nogen grund til at tro, at der nu kommer til at ske noget, vi skal bare lige vente et par år til. Jeg vil da godt høre, om hr. J. K. Hansen kan motivere, hvorfor situationen netop er en helt anden og langt gunstigere om 2 år, end den er i dag, hvor der ligger et konkret ændringsforslag, som vi lige har stemt om, og som hr. J. K. Hansen og socialdemokratiet stemte imod, eller for den sags skyld en helt anden og gunstigere end situationen for 2 år siden eller for 4 år siden, da man udmærket kunne have afskaffet banklånsordningen og være gået tilbage til statslånene.

Man kunne nok få en mistanke om, at hr. J. K. Hansens udtalelser her er et forsøg på at tage vind ud af sejlene på den meget massive kritik, som er blevet rettet fra de uddannelsessøgendes organisationer mod regeringens lovforslag. Men som sagt, jeg håber, at jeg tager fejl heri. Jeg håber, at der virkelig er realiteter bag de udtalelser, der er kommet. Jeg vil gerne spørge regeringen, og det vil konkret sige undervisningsministeren, om hun kan oplyse, om regeringen agter at afskaffe banklånsordningen om 2 år f. eks., hvis det er det, der er sagen, og i stedet for genindføre den ordning med statslån, som man altså i dag stemte imod, men som jeg forstår at der i hvert fald er nogle der gerne ser tilbage.

Wissing (FP):

Folketinget skal nu om lidt tage endelig stilling til L 134, forslag til lov om Statens

Uddannelsesstøtte. Det drejer sig om et lovforslag, der er blevet fulgt med en ikke ringe opmærksomhed såvel inden for som uden for Christiansborgs mure.

Hvis det var overladt til de i eftermiddag demonstrerende på Slotspladsen at bestemme, hvorledes loven om Statens Uddannelsesstøtte skulle se ud, ville næppe mange her i salen være i tvivl om resultatet. Men hvis vi tænker os, at afgørelsen om den økonomiske støtte til den uddannelsessøgende ungdom skulle afgøres ude blandt den almindelige befolkning, ville resultatet efter min mening ikke alene blive, at det ikke blev i overensstemmelse med de uddannelsessøgendes ønsker, men det ville højst sandsynligt også blive et andet resultat end det, folkettinget kommer frem til. I store dele af den danske befolkning har man nemlig en noget nuanceret og skeptisk holdning til de uddannelsessøgende og disse tilsyneladende uløselige problemer, der lige så tilsyneladende er med til mere eller mindre at ødelægge tilværelsen for denne del af ungdommen.

Man kan da spørge: hvordan kan det gå til, at en stor del af befolkningen ikke føler sig solidarisk med den uddannelsessøgende ungdom? Det kan næppe kun være et spørgsmål om uvilje mod at skulle bidrage til denne via de store skatter. Måske kan en af årsagerne være den særegne form for solidaritet med samfundet, som de uddannelsessøgende eller i hvert fald nogle af dem foretrækker at praktisere. Ikke mindst fra de studerende ved de højere og videregående uddannelsers side har man i de senere år vist en enestående fantasi i anvendelsen af mange forskellige demonstrationsformer. Disse spænder lige fra almindelige fysiske blokader og besættelser til kollektive tyverier, kantineboykot, magtmisbrug af styrelsesloven og meget mere.

Når det gælder misbrug, må vi ikke glemme det misbrug, der finder sted ved anvendelsen af stipendier. Omfanget heraf er ganske vist ukendt, men det er ingen hemmelighed i befolkningen, at mange uddannelsessøgende har råd til at ofre betydelige beløb på indkøb af bl. a. stereoanlæg og motorkøretøjer, og at de heller ikke holder sig tilbage, når det gælder besøg på restauranter o. lign.

Når der i øvrigt generelt fremføres med påstande om, at de uddannelsessøgendes levestandard er blevet betydeligt forringet,